

نوشته‌د گتر خر اسانی

تحول روحی

عید آمد و آفاق پر از برق و نوا کرد
 هر غان چمن را از طرب نفهم سرا کرد
 هه ابر اب لاله پر از در عدن ساخت
 هم واد دل غنچه پر از مشک خطا کرد
 «قاآنی»

عید معید ملی و نوروز با منانی را بخوانند گان ارجمند معارف
 جه هفری تبریگ که امید است که فر ارسیدن بهار و نوشیدن جهان
 کونه، آرامش روحی، صفا و صمیمیت با آنان هدیه دهد!

راز نو و کنه شدن جهان
 هنوز پس از هزاران سال پژوهش و تحقیق، راز نو و کنه شدن
 جهان حتی برای فلاسفه و متفکران فاش نگشته و هنوز بشر این معماها
 توانسته در ک کند و حقیقت آنرا بفهمد.
 حکیم عمر خیام یکی از ریاضیدانان و فلاسفه بزرگ ماست که
 همواره از این جریان واژ را آفرینش نو و کنه شدن جهان، آمدن و
 رفتن و مرگ و زندگی جانداران و بخصوص آدمیان رنج برده و شکوهها
 می کند:

ز آوردن من نبود گردون راسود وز بردن من بعزو جا هش نفرو د
 وز هیچ کسی نیز دو گوتم نشنود ک آوردن و بردن من از بیر چه بود
 دو پرده اسرار کسی راره نیست زین آعبده جان هیچ کس آش نیست

این چرخ که با کسی نمیگوید راز
کشته است هزار محمود و ایاز
گاهی خیام الاوضاع جهان خشمگین میگردد که در کار گاه
کوچه گری عالم دخالت میکند و براین تصمیم عزم خود را استوار میسازد
که طرحی نوبت نیز دارد

گر بر فلکم دست بدی چون یزدان
برداشتمی من این فلک را زمیان
و لنو فلکی دگر چنان ساختمی
کازاده بکام دل رسیدی آسان

سر انعام چون چنین قدر تی دد خود نمی بیند راه دیگری پیش
میگیرد ، راه و روش لذت طلبی و خوش گذرانی .
بر چهره گل شبنم نوروز خوش است

در طرف چمن روی دل افروخت خوش است
الدی که گذشت هر چه گوئی خوش نیست

پژوهشگاه علوم انسانی
امروز خوش باش زدی میگو که امروز خوش است

هماهنگی با طبیعت

اگر ما الانو و کهن شدن جهان و آمدن بهار آگه نیستیم این حقیقت
رام مشاهده میکنیم که بهار با خود خوشی و خرمی میآورد و همچنان که
سعدی شیرازی گفتہ فراش باد صبار امی گوید تافرش زمردین بگستراند
و دایه ابر بهاری را دستور میدهد تا بنات نبات را در مردم مین بپروا ند و
گل و سبل برویاند ، درختان جام مز مردین بپوشند و گلشن خود را برای
مقدم بلبان و هزار دستان آماده کند ، تا انسانها بیانغ در آیند و از این

سبزی و خرمی در طرب آیند و غم و اندوه خویش فراموش کنند . آری ما این حقیقت را هرسال به نگام نوروز مشاهده میکنیم و باید از آن عبرت بگیریم یعنی ما انسانهای نیز خود را باطیعت هم‌آهنگ سازیم بخود شادی و خرمی بدھیم ، گذشته را بdest کذشته بسپاریم ، و چشم امید به آینده بدوزیم .

راه و روش نیاسکان ایرانی‌ها

ما ایرانیان ، پیروی الستهای دیرین نیاکان خود ، پیش‌الفرار سیدن نوروز ، سروسامانی بزنگی میدهیم ، خانه تکانی کرده اثاث کهنه و فرسوده را بیرون میریزیم و بجای آنها اشیاء تازه و نو بخانه می‌آوریم و اتفاقها را زهر جهت بخصوص اتفاق پذیر ائم را برای دید و بازدید عید نوروز هر چه مجلل‌تر و باشکوه‌تر می‌سازیم .

چه بهتر همین لغت‌نیکو و پسندیده را نیز در مورد شخص خود مغز خود که لانه افکار و اندیشه‌های ما و بالاخره مر کز عواطف و احساسات ای هاست ، معمول داریم .

این خانه بظاهر کوچک را که هزاران بار کالاهای درونی آن گران‌تر و باارزوی‌تر است مورد وارسی قرار دهیم ، آنچه‌ای با وفرینه نداشت نگه‌داریم و آنچه نایاک است بدور اندازیم دشمنیها ، کینه‌توانیها ، افکار شیطانی ، اندیشه‌های اهریمنی ، عواطف‌فرشت و ناپسند و احساساتی ریان‌بخش برای خود و اجتماع یقین در شمار کالاهای سال کهنه است ، که باید از مغز خود دور ساخت و بجای آن روان خود را ازمه و محبت ، صدمه‌پیت ، عواطف پسندیده و شایسته و خلاصه اندیشه‌های پاک انسانی

سرشار سازیم.

هر فرد بسهم خود شایستگی بزرگواری و گذشت دارد.
گذشت یک نوع فدا کاری و یک مبارزه مثبت با نفس سر کش و
انتقام جواست، که خاص روانهای بزرگ دروحیه‌های قوی و پر تحمل
است و شخص میتواند آنرا در خود پیروراند.

حال آزمایش را از خود شروع می‌کنیم، به بینیم
آیا از این دسته افراد هستیم؟ آیا چنان روحیه‌ی بزرگی داریم
که تتحمل فدا کاری و گذشت را داشته باشد؟

وبالآخره آیا آن قدرت روحی و آن بزرگواری را داریم که قلب
خود را از عواطف بد، و کینه‌هایی که از دیگران داریم پاک سازیم و با
نوشدن سال، مهر و محبت و صفا و صمیمت جاییگزین آنها ننماییم؟ نویسنده
یقین دارد اذاین آزمایش کسانی سربلند و پیروز و لبیرون می‌یابد که از
چنان روحیه‌ای برخوردار باشند

بدیدن عیل برویم

بادوست قدیمی خود بهم زده‌ایم، البته عوامل مخالفی در میان ما
بودند که سعادت کرده و شکرانی بوجود آوردند و سالیان دراز می‌گذرد
و چه بسا که از دوری یکدیگر هم رنج می‌بریم یک فرد خیر خواه و اصلاح-
جو می‌خواهد که مارا آشنا بدهد، چه بهتر که خودمان پیش‌قدم بشویم و
گذشترا فراموش کنیم، طبق معمول بدیدن عیل برویم حالا کدامیک
باید بچنین کاری اقدام نماییم؟ آنکه قدرت روحی بیشتر دارد و از گذشت
و بزرگواری بیشتری برخوردار است.

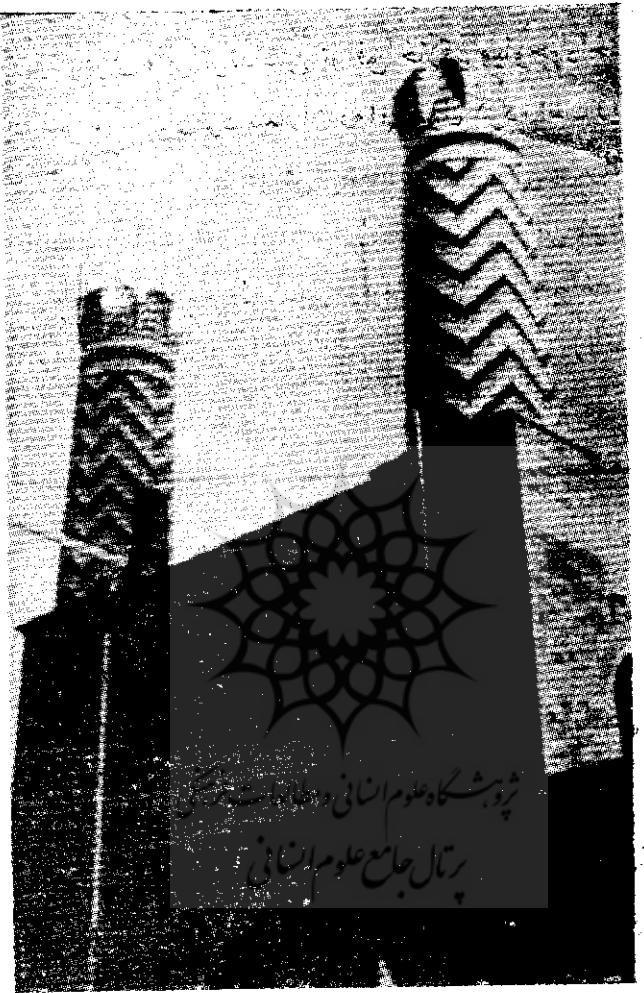
کانون تبرم خانوادگی

زدن و شوهری ، بر اثر نداشتن توافق اخلاقی و یا وجود اختلافهای کوچک داخلی ، کارشان نزد بیماران روانی تنزل کرده است لیکن آنها نفس خود را مستول بیماری خویش میشمارند لذا بایستی بوسیله ایجاد شرائط مناسب با ناراحتی های بیمار مبارزه نمود و مهمنترین شرط عملی نمودن این منتظر ایجاد محیط مناسبی در بیمارستان روانی میباشد .
 (ناتمام)

دل نوجوان

قال امیر المؤمنین (ع) :
 و انما قلب العدث كالارض الخالية ما القى فيها من
 شيئاً قبلته .

علی علیہ السلام فرموده است : دل نوجوان مانند میم
 آمده است که از هرسبزه و گیاه خالی باشد ! هر بذری که
 در آن افشا نده شود می پذیرد و در آغوش خود بخوبی می پرورد
 (نهج البلاғه)

سردر مسجد آل الرسول ایرانشهر (بلوچستان)